

ה"ט 11449/11/17 - דוד מילר, שגיא גרין, אביעד טנדלר נגד נמרוד מרון ארז

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 11449-11-17 מילר ואח' נ' ארז

לפני כבוד השופט אריאל צימרמן
המבקשים:

1. דוד מילר
  2. שגיא גרין
  3. אביעד טנדלר
- ע"י ב"כ עו"ד עומר גורן

נגד

נמרוד מרון ארז

המשיב:
החלטה

סכסוך עסקי, שהמבקשים ביקשו לדוחקו לתוככי הוראות חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001.

1. מן הבקשה דלת הפרטים שהוגשה היום עולה כי בעלי הדין הם בעלים במשותף בבר דלילה ברח' רמב"ם בתל-אביב. המבקשים מתארים עצמם כמי ש"מהווים 63 מהמניות של המקום" (כך במקור), ואניח כי הכוונה היא שקיימת חברה בע"מ שהעסק בבעלותה, ואשר המבקשים הם בעלי 63% מן המניות בה. יתר האחזקות, עולה, הן בידי המשיב. המבקשים (מנצח בפילהרמונית, ד"ר למחשבים ומוזיקאי, הם ראו לציין, תוך שהם מבהירים כי אינם "אנשי לילה") עומדים על כך שהשקיעו כספים רבים בבר (אניח - באמצעות אותה חברה עלומה). זאת בעוד שהמשיב, אותו מגדירים המבקשים כאיש חיי לילה, לא השקיע לדבריהם מכספו אלא קיבל את מניותיו כמי שאמור היה לסייע בניהול המקום. את הסכם השותפות, או כל מסמך אחר, לא צירפו המבקשים.

2. המשיב, נטען, מנסה להשתלט על הבר. הוא מונע מן המבקשים כניסה למקום ואף עיון בדוחות, גרסו.

3. בבקשה מוזכר אירוע אחד, האמור לבסס כנראה צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת: המבקש 1, המציין כי לא היה בבר משך חודשים, נכנס לבר כדי לשתות בירה עם חברו "כאחד האדם", תיאר, שאז דרש ממנו המשיב לעזוב את המקום, ואם לא יעשה כן - יוציאו בכח. המבקש סירב שאז הגיע המשיב עם אחר והוציאו את המבקש בכח. משטרה הוזמנה, תלונה הוגשה. למחרת, טוענים המבקשים, "נקלט המשיב בקרבה מחשידה לבית העסק של המבקש", כאילו אסר מאן דהוא על המשיב להתקרב קרבה כלשהי לעסק. לשיטת המבקשים, יש בכך משום גילוי דעה של המשיב כי אלימות, קללות ואיומים הם דרך חייו.

4. על רקע האמור עותרים המבקשים כולם לצווים הבאים, שאת עיגונם הם מוצאים בחוק מניעת הטרדה מאיימת: איסור יצירת קשר עם ה"מבקש" (מי מהם לא הובהר, אף שניתן להניח שהכוונה היא למבקש 1) ואף בני משפחתו, המצאות 500 מטר מביתו, המצאות 150 מטר מ"מקום הפעילות של עסקו של המבקש", הטרדה, איום או קללות כלפי המבקש, ואף גישה של המשיב לעובדים, לקוחות, וספקים.

5. **דין הבקשה להדחות**, ובנסיבות חריגות אלה - בלא צורך בדיון, וממילא בלא השחתת זמנם וכספם של המבקשים (ואף של המשיב) לריק. אין בינה לבין הליכים לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת דבר וחצי דבר. אמנם, הגדרת הביטוי "הטרדה מאיימת" בסעיף 2 לחוק זה היא רחבה עד מאד, ואין לך כמעט חילוקי דעות בין צדדים שביטויים אינו יכול להתפרש גם כ"הטרדה" של מי מהם כלפי האחר. אולם יש להזהר היטב פן הליכים לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, שסדרי הדין בו רופפים ופגיעתו האפשרית במטריד-הנטען יכולה להיות משמעותית, יהפכו לשביל עוקף הדינים האזרחיים הרגילים. רק במקרים חריגים, בפרט אלה שבהם ניתן לזהות התנהגות הממוקדת בהטרדתו והערכת שלווה נפשו של האחר, אפשר שהתנהלות היכולה להקים עילה לתובענה אזרחית (ולעתים - להליך פלילי) יהיה מקום לבררה גם מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת.

6. המקרה הנוכחי ודאי אינו נמנה עם החריגים. לפנינו סכסוך עסקי, שאף שאת פרטיו לא ראו המבקשים לחשוף (למרות שביקשו צו כבר במעמד צד אחד), ניתן להבין כי הוא במידה רבה שגרתית. שותפים במיזם כלשהו (כאן, באמצעות חברה בבעלותם המשותפת) שאינם רואים עין בעין, וכל אחד מן הצדדים היה מבקש להדיר את רגליו של האחר מן המיזם. בירור של המחלוקת ושל זכויות הצדדים יכול להיעשות באפיקים החוקיים הרגילים, ובראשם תובענה לבית המשפט המוסמך. עצם העובדה שארע עימות בין מי מן השותפים במיזם אינו יכול להוות בסיס לכך שיינתנו צווים מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת שתכליתם שינוי מאזן הכוחות שבין הצדדים והתערבות בדרך של מתן צווים שכאלה בענייני ניהול המיזם. בפרט, החלטתו של המבקש 1, שהמשיב מונע ממנו את הגישה לבר מזה חודשים (כך טענת המבקש), לגשת לבר "כאחד האדם", ומאורעות הוויכוח שהתגלעו בין הצדדים, אינם יסוד למתן צו מניעת הטרדה מאיימת שיאסור על המשיב גישה לעסק, או יצירת קשר עם העובדים, הלקוחות והספקים. עצם העובדה שהמבקשים (כולם אגב, לא רק ה"מוטרד") עתרו לצו, ועצם העובדה שעתרו לצווים שעניינם למעשה מידת מעורבותו של המשיב בעסק, מדגישים עד כמה הבקשה הנוכחית אינה מתאימה להתברר בהליך לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת.

7. יודגש: אין בכל האמור כדי להכשיר פתרון סכסוכים שלא בדרך חוקית (ומובן שאיני חורץ כל דעה בשאלה מה בדיוק ארע כאן). יקפידו הצדדים לפעול בגדרי הדין. אולם אם פעל מי מהם שלא כדון, בנסיבות שתוארו כאן, מזור ימצא הנפגע בהליך פלילי רגיל או הליך אזרחי רגיל, לא הליך מן הזן שננקט כאן.

8. נוכח כל האמור, הבקשה נדחית בלא צורך בתגובה ובדיון, ורק מטעם זה - בלא צו להוצאות. אין באמור כדי לגרוע מזכות כל אחד מן הצדדים לנקוט כל הליך חוקי לשם הגנה על זכויותיו. המזכירות תודיע למבקשים באמצעות בא כוחם ולמשיב בדואר רשום ועם פקיד מסירה.

ניתנה היום, י"ז חשוון תשע"ח, 06 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.